



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Defensio Abbatiae Imperialis S. Maximini

Zyllesius, Nicolaus

Treveris, 1638

§ 5. Abbas S. Maximini habet supremam sub Imperatore Iurisdictionem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14268

peratores huius Abbatia fructus & seruitia S. Rom. Imperii Regibus, & Imperatoribus debita, Imperatricibus olim veluti dotem quandam assignarunt. Ita ante annos septingentos Romano Pontifice Maximo Ioanne XIII. approbante, statuit ac decreuit Otto Magnus in Diplomate supra citato his verbis, *Abbas omnesque sui Successores seruitium, quod in secundo semper anno de eadem Abbatia dictante iustitia daturi sunt sibi* (id est, Imperatricibus) *exhibeant.*

Per hanc igitur Abbatiam se dotasse Imperatricem Otto Magnus proficitur, eamque proinde à dote Regni verat vlla ratione auelli, aut alteri personæ subici. Idem de Regni dote statuerunt & approbarunt Henricus III. qui & Niger dictus est, in Diplomate sub Numero 22. & Henricus IV. siue Senior sub Numero 27.

Ex quibus colliges Dotis nomen multis sæculis ante Ottonis Mæuum & ab ipso, quin etiam exordio & prima Monasterii origine ipsi adhæsisse. quo nimirum à magnis Principibus indicabatur Monasterii illius statum ita Imperio inuinculatum & annexum, vt nulla potestate ab illo dielli & alienari posset, quemadmodum de fundis & rebus dotalibus lege cautum est.

S. 5. Abbas S. Maximini habet supremam sub Imperatore Iurisdictionem.

IURISDICTIONIS illius supremæ actus hosce exercuerunt & exercent Abbates.

Primus, quod in suo Territorio & Statu ad Maximinianos Ciues & incolas certas constitutiones & leges pro bona politia fanciuerint: cuiusmodi sunt leges quæ concernunt homicidas, mutilatores & occultatores rerum alienarum &c. conditæ ab Abbate Thoma, & publicatæ per Monasterii officiorum supremum Præfectum Joannem Plait de Longuich Anno MDVI. Item quæ concernunt hospitia & hospites &c. latæ ab Abbate Joanne de Cellis Anno MDXLVII. Item Statuta Judicialia (vulgò vocant *Undergerichts Ordnung*) concernentia ordinem Iudicandi, & Juris dicendi, condita & promulgata ab Abbate Ioanne de Cellis Anno MDXLV. quæ etiam Ioannes ab Isenburg, vti Abbas Commendatarius confirmauit & obseruari fecit Anno MDL.

Secundus, quod Abbas supremam habeat Judicaturam, per quam non modo in Criminalibus, sed etiam in causis ciuilibus vltimò iudicat, ita vt ab eius sententia aliò appellari non possit; nisi cum materiæ & quæstionis grauitas meretur, vt ad Cæsarem vel eius Imperialem Cameram causa deuoluatur, quod illi cum summis Imperij Statibus est commune. Habet porro plurimas in sua ditione curias Abbas subalternas & infimas, à quibus ad Tribunal ipsius, quod ipse constituit ex quatuordecim Iudicibus siue Scabinis, appellatur. Ab hoc verò non datur vltior causæ deuolutio, nisi ad Cameram Abbatis vel Cæsaream Spirensis: Iudicat igitur Abbas vltimo ressorto, siue per arrestum vt loquuntur in multis causis, prout status immediati & eminentes in Imperio solent. Et hoc nimirum est, quod Imperatores olim Diplomatis suis & Priuilegijs stabiliuerunt, dum vetuerunt ne quisquam in ditione Abbatis placitum habere, id est, Ius dicere, præsumeret, vt videre est passim in Diplomatis exhibitis, præcipuè Caroli Magni sub Numero quarto, Ludouici Pij Numero quinto, Lotharij Numero 6. Ottonis II. sub Numero 16. & Ottonis

III. sub Num. 18 & aliorum. Exstat etiam Diploma Henrici III. sub Num. 24. quibus Abbati soli conceditur confiscatio bonorum eorum, qui capitibus damnantur ob furtum, latrocinium &c.

Ex suprema hac Iurisdictione emanat quoque potestas illa decernendi in tota ditione Maximiniana mensuras, vinas, pondera &c. quæ omnes inferiores curiæ à supremo Abbatis Tribunali accipiunt.

Eodem pertinet, quod edita Imperii siue in Comitibus Imperij, absente nunquam Abbate, sancita, siue à Concilio Aulico vel Cæsarea Camera emanata semper immediatè transmissa sunt ad Abbatem subditis publicanda, ut plurimis documentis ostendi potest, & nominatim posteriorum Imperatorum Maximiliani I. Caroli V. Ferdinandi I. Maximiliani II. & consequentium mandatis, quæ in Archiuo nostro hodieque in Originali exstant: utpote de Friderico Saxonix Duce constituto per Germaniam Cæsareo Vicario dum Imperator Coronationis causa in Italiam pergeret. Item, ne quis militet Regi Franciæ & Carolo Egmondano: de non educendis equis in Italiam & Franciam: de modo in negotio Religionis obseruando vsque ad Concilium Generale. De non tolerando iterato Baptismo & Anabaptistis: De non tolerandis militum conscriptionibus in Imperio sine licentia Cæsaris, deque Germanorum militia apud exteros: de grassatoribus siue peditibus, siue equitibus in Imperio compescendis &c. Sic quoque Camera Imperialis Anno MDXXI. Abbati eadem transmissit pacis profanæ (*des Landfriedens*) articulos, vna cum constitutione de successione Nepotum publicanda in Maximiniano Territorio. Quibus innumera similia habemus, quæ coram Tribunali Cæsareo exhibita & recognita fuerunt, ita ut ijs enumerandis inhærere superfluum sit.

S. 6. Territorium S. Maximini à Treuirensi est separatum.

Iurisdictioni præfata suum quoque respondet Territorium, quod habuit semper Abbas S. Maximini proprium, proprijs legibus gubernatum, omnimodè diuersum à Territorio Archiepiscopi, planè prout solent, qui sibi inuicem non subiiciuntur, & proprias omnimodèque discriminatas Respublicas constituunt: vnde & in Priuilegio Conradi *Salici* sub Num. 21. fit mentio expressa *Pradij S. Maximini*, & in Priuilegio S. Gregorij II. Pontificis sub Num. 2. *Allo-dij S. Maximini*. Namque initio Abbatia S. Maximini non in fundo S. Petri, seu Ecclesiæ Treuirensis, ut spargit Scriptor anonymus ex fundamento quod infra nullum esse ostenditur, sed in fundo Imperij, atque etiam in Palatio Imperatoris constituta est. Qui fundus & habitatio ita appropriata est Maximinianis ut Constantinus Magnus, *alteri persona noluerit eam habitationem subdere, nisi sua Successorumque Imperatorum potestati*, ut habent verba Dagobertini Diplomatis Num. 1.

Similiter succedentes Imperatores Romanique Pontifices vocarunt Monasterium hoc, *Imperialem familiam*, ut habet Otto M. in Rauennatensi Diplomate, sub Numero 15. *Regalem & Publicam Abbatiam*, ut habet idem Otto in Ingelheimensi sub Numero 15. *Regalis Abbatie familiam*, ut habet Henricus NIGER sub Numero 24. *Regalem locum*, ut habet S. Gregorius II. Papa in Romano sub Numero 2. & Ioannes XV. in Romano sub Num. 17. *Regalem seu Regiæ Dotis Abbatiam*, ut habet Otto MAGNVS in Romanis sub Num. 11.

& Hen-